

Målnummer:	7105-97	Avdelning:	2
Avgörandedatum:	1998-12-30		
Rubrik:	Fråga om sekretess enligt 1 a § sekretessförordningen (1980:657) för uppgift om försäkringskassetjänstemans bostadsadress och personnummer.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none"> • 7 kap. 11 § sekretesslagen (1980:100) • 1 a § sekretessförordningen (1980:657)		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none"> • RÅ 1988 not. 783 • RÅ 1989 not. 212 • RÅ 1992 not. 593		

REFERAT

G.A. begärde hos Värmlands läns allmänna försäkringskassa att få uppgift om E.A:s adress eller personnummer.

Värmlands läns allmänna försäkringskassa (1997-11-03) beslutade att inte lämna ut uppgiften.

G.A. vidhöll sin begäran att få ta del av E.A:s adress eller hennes personnummer samt anförde bl.a. följande. Försäkringskassan prövade under åren 1990-1991 B.M:s rätt till handikappersättning. Eftersom B.M. var missnöjd med ärendets handläggning anhängiggjorde han i mars 1996 vid Kristinehamns tingsrätt skadeståndstalan mot försäkringskassan för felaktig myndighetsutövning. I handläggningen av ärendet hos försäkringskassan deltog bl.a. E.A. Hon var inte längre anställd hos kassan. I skadeståndsmålet åberopades E.A. som vittne. För att hon skulle kunna kallas till tingsrätten vände han sig som ombud för B.M. till försäkringskassan och begärde att få uppgift om hennes adress eller i vart fall hennes personnummer. Den av försäkringskassan angivna bestämmelsen i sekretesslagen var inte tillämplig i detta fall, eftersom E.A. hade slutat sin anställning.

Försäkringskassan ansåg att överklagandet skulle avslås och anförde bl.a. följande. E.A. hade handlagt ärendet i egenskap av tjänsteman hos försäkringskassan. Hon hade då representerat kassan och inte sig själv. E.A. var inte längre anställd hos försäkringskassan och hennes koppling till sin tidigare tjänsteutövning hos kassan hade därmed upphört. Ett utlämnande av de begärda uppgifterna bedömdes vara till men för E.A.

Kammarrätten i Göteborg (1997-11-27, Wileke, Nyström, referent, Aurell) yttrade: Uppgifter om offentliganställdas personliga förhållanden, t.ex. adress och telefonnummer till bostaden, kan enligt 7 kap. 11 § fjärde stycket sekretesslagen (1980:100) hemlighållas i sådana fall då man kan befara att den anställde hos myndigheten riskerar att utsättas för våld eller andra allvarliga trakasserier. För uppgifter om personal vid vissa myndigheter har detta sekretesskydd blivit förstärkt genom införandet av andra mening i detta stycke. Här stadgas att sekretess gäller, i den utsträckning regeringen föreskriver, i personaladministrativ verksamhet hos myndighet där personalen särskilt kan riskera att utsättas för sådant men, för uppgift om enskilds bostadsadress, hemtelefonnummer och personnummer, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom närstående lider men. Regeringen har genom förordningen (1995:1461) om ändring i sekretessförordningen (1980:657) föreskrivit att sekretessen gäller bl.a. hos de

allmänna försäkringskassorna. Bestämmelsen får anses tillämplig även i det fall den person, vars bostadsadress, hemtelefonnummer eller personnummer begärs utlämnat, inte längre är anställd vid myndighet som där avses. - Kammarrätten finner att det inte står klart att E.A:s adress eller personnummer kan röjas för G.A. utan att hon lider men. Skäl att ändra försäkringskassans beslut föreligger därför inte. - Kammarrätten avslår överklagandet.

G.A. fullföljde sin talan.

Prövningstillstånd meddelades.

Regeringsrätten (1998-12-30, Rundqvist, Billum, Hulgaard, Nilsson, Schäder) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. I de allmänna försäkringskassornas personaladministrativa verksamhet gäller enligt 1 a § sekretessförordningen sekretess för uppgift om enskilds bostadsadress, hemtelefonnummer och personnummer, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom närstående lider men.

Förordningsbestämmelsen har beslutats med stöd av 7 kap. 11 § sekretesslagen, där regeringen i fjärde stycket bemyndigas att föreskriva om sekretess i personaladministrativ verksamhet hos myndigheter där personalen särskilt kan riskera att utsättas för våld eller annat allvarligt men. I förarbetena framhålls (prop. 1993/94:165 s. 33), att myndigheternas personaladministrativa verksamhet är ett område där det sedan gammalt gällt en långtgående offentlighet men att denna offentlighet dock måste få inskränkas om det är påkallat med hänsyn till de anställdas och deras familjers trygghet. Vidare sägs (s. 34) att endast uppgifter hos sådana myndigheter där de anställda på grund av arbetets karaktär regelmässigt utsätts för hot och trakasserier skall kunna skyddas.

G.A. har i målet uppgett att han för en klients räkning väckt skadeståndstalan vid Kristinehamns tingsrätt mot Värmlands läns allmänna försäkringskassa, att han där som bevisning åberopat vittnesförhör med den tidigare försäkringskassan E.A. och att han begärt uppgifterna om hennes adress eller personnummer för att vidarebefordra dem till tingsrätten.

Den omständigheten att E.A. slutat sin anställning vid försäkringskassan innebär inte att reglerna om sekretess i kassans personaladministrativa verksamhet har upphört att gälla för uppgifter om henne. Frågan om hennes adress eller personnummer kan lämnas ut till G.A. blir därför beroende av om ett utlämnande skulle innebära sådant men för E.A. som avses i 1 a § sekretessförordningen. Mot bakgrund av vad G.A. uppgett om vad han avser att använda uppgifterna till står det emellertid klart att de kan lämnas ut till honom utan risk för att E.A. lider men. Någon sekretess gäller således inte.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten upphäver kammarrättens och försäkringskassans avgöranden och visar målet åter till försäkringskassan för fortsatt handläggning.

Föredraget 1998-12-08, föredragande Ingegerd Bolin, målnummer 7105-1997

Sökord: Allmän handling

Litteratur: prop. 1986/87:3, s. 7-9; prop. 1993/94:165, s. 32-35.
